ΣΜΥΡΝΗ-ΤΡΙΤΗ 1 (14) ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1913 ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1898 ΕΤΟΣ 15 ΑΡΙΘ. 10303

ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ
ΣΟΦΟΚΛ. ΣΟΛΩΝΩΝΙΑΝΗΣ
Γ. Κ. ΥΠΕΡΙΑΝΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Δι' ΣΜΥΡΝΗν ..... Δραχμαί Νοκ. 6 Κάθε χρόνος 8
Έξω της Σμύρνης ..... „ „ 8 „ 4
Αί Συνδρομαί και αί εἰδοποιήσεις προπληρώνονται.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΑΦΟΗΣΕΙΣ
Διαφημίσεις ἐν τῇ γ' καὶ δ' σελίδι κατ' συμφωνίαν

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟ
"ΑΛΗΘΕΙΑΣ"
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΙΔΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΠΤΑΕΤΙΑ

Γραφεῖα, Οἶκος Εὐγενείδου, Διόδοτος Εκαστα

ΤΟ ΔΗΞΑΝ ΕΤΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΣ ΝΟΡΛΑΟΥ.

(Συνέχεια)

ΙΙ ΑΝΑΚΩΧΗ.

Τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ἐπιτεύθη κυρίως ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Τὴν 15/28 Ὀκτωβρίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τυφώνος πυρῶν τὸ Μαυρο πασᾶ καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς πυξιδοποιητικῆς ὁμάδος ἀπὸ τὴν Κεκμὰ κοιλ.

Ἡ πρώτη του ἐνέργεια ἦτο ἡ τοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν 28/5 Νοεμβρίου τὴν μεταλλάκτην τῆς Εὐρώπης. Αἱ Μ. Δυνάμεις δὲν ἀξιωνόμενον νὰ συνεκφωνήσουν ἐπὶ τοῦ τόπου, ἀλλὰ ὁ κ. Πουανκαρὲ ἔστειλε ἐξαίρετον ἐκπρόσωπον εἰς τὴν Διπλωματικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐν Λονδίνῳ ἵνα μερικὰ ἀνεύρωμα ἀνάμεσα τοῦ Μαυρο πασᾶ καὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐν τῷ Μεταξὺ καὶ τοῦ τῶν Μιτρῶν.

Τὴν 3/16 Δεκεμβρίου συνῆλθον οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἡμισείων ἐν Λονδίνῳ διὰ νὰ συνομολογήσουν τὴν εἰρήνην. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦν ἀκόμη. Οὐδεμία ἀπέρχεται ἀμφιβολία περὶ τοῦ τελικοῦ αὐτῶν ἀποτελέσματος. Εἶναι εἰς συνθήκην λήξεως, εἴτε εἰς διακοπὴ καὶ ἐπαναλήψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, μετὰ ἡ ἀνὼ κάμ ἀμφιβολίας, αὐτὰ ἐμφανίζουν τὴν ἀπομόρφωσιν τῶν Ὀθωμανῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἐκ τοῦ ἑδάφους τῆς ὁποίας θὰ ὑποληφθῇ ἡ αὐτοῦ ἡ Κων/πολις μετὰ μικρὰς ἐκτάσεως ἐκ τῆς μεσογείου αὐτῆς χώρας.

Τὰ συνοχὴ ἐξηλάκτα

Σήμερον πρὸς τὴν διαπραγματευτὰς τῆς εἰρήνης, πρόταεσι τοῦ Σὰρ Εδουὰρδ Γρεϊ, συνήθον οἱ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευταὶ τῶν Μ. Δυνάμεις. Εἰς μὴ ὑποχρεωτικὰς, καθ' ἑς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, ἀρτιστοὶ τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐλληνῆς ἀπόκριτε περὶ ἀμφισοῦς ἀνεξαρτήσου Ἀλβανίας.

Τὰ γεγονὸς τοῦτο θὰ εἶναι τὴν ἀνὰ ἐνδιαφέρουσαν συνέπειαν τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου. Οἱ Ἀλβανοὶ διαφωνοῦν ἀκόμη ἀναμεταξὺ ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων Πελασγῶν, Κάθ' ὁ γνωστὸ αὐτὸ εἶναι ὅτι κατοικοῦμενοι ἡ τὰν αὐτοὶ εἶναι μᾶλλον Ἕλληνες, εἶναι ἀλβανοί. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ζῶνται εἰς τὸ ἀσυνδέσμῳ ὅρῳ τῶν ἀπὸ συνηγορούσιν χρόνων. Εἶναι φιλοπόλεμοι ἄνδρες μετὰ ἐδρᾶσιν χαρακτῆρος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνωτέρα ἠθικὴ ἀξία, ἐν ὑπερ συνθῆκῃ ἐφόδου μόνον, ἐκδηλοῦται ἐν ὑψηλοτέρᾳ πράξει τοῦ ἀρθέντος λόγου, ἐν τῷ σεβασμῷ τῆς γυναικὸς καὶ ἐν τῇ ἀνηλεεῖ ἐκδικήσει τοῦ ἀτιμάσαντος. Δύναμις μορφωτικὴν κρίσεως μόνον τοῦτο δὲν ἐπιδεικνύει. Πρόκειται τῷ ὄντι ἀπαστεμφόνου ὅτιας συνεπαγομένου εἰς μίαν ὑφιστανομένην αὐθεντορικὴν κοινοτῆτα. Δεικνύει ἀρίστην θέλησιν, μὴ λαμβάνοντα, ἀπ' ὄψιν τὴν ὑφιστασίν αὐτῶν ἀπὸ ἱστορικὴ, καὶ τοῦτο εἶναι εἰκοστὸν σημεῖον. Ἔργον ἠθικὸν ἀξιόμισα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἀυτοκρατορίαν ἀν τὴν ἀρχὴν τῶν ἰδεῶν, τοῦ ὁποίου ἐνεκα ὡς κρόνος καὶ ἐπ' αὐτῶν δύνανται νὰ ἀνεφυῇ οἰκοδομὴ.

Εἰς τὰ ἀλβανικὰ ὄρη τὰ προπαρασκευάζεται μεγαλοφυεστὴ πάρμα τῆς περὶ ἠθυστῶν ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον θὰ παρακολουθήσῃ μετ' ἐντάσεως τὴν ἐξέλιξιν τοῦ διωρτιτικοῦ κοινωνιολόγου καὶ ὁ πρακτικὸς πολιτικός.

Οἱ πρόεδροι ἀλλων νὰ λύσουν καὶ τὰ ζήτημα τῶν νήσων Αἰγαίου, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἀπεκήρυξαν καὶ τὸ ὁποῖον ἄνευ ἀμφιβόλου θὰ ἐνέρχεται. Αἱ νῆσοι αὗται εἶναι ἑλληνικαὶ καὶ τοῦτο ὀφείλει διεκλοκεῖ. Πᾶσα ξένη ἀμφισβήτησις θὰ ἦτο ἀπὸ τὴν ἀποκοίτησιν ἡ νὰ ἀνεφυῇ ἐπὶ ἀφοσιμῷ τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὁμοιόνεκτον, ἐν τῷ παρεδίοις τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κατὰ πάσαν ἐλπίδα, θὰ ἐπαναλῃφθοῦν ἐφοῦσαι συμβάσεις, ὅπως τὸ 1878 ἐν Βερολίνῳ, ὅπου ἡ εἰς κόσμον πλεκτάνων τῆς φανατικῆς ζῶνα ἐπιτυχὼν ἐξεπλήξε συνθήκην, ἡτις οὐδόποτε ὑπῆρξε δίκαιος, τὴν ὁποίας οἱ κλάδεται τῶν διατάξεων οὐδέποτε ἐξεπλήρωσαν καὶ τὴς ὁποίας οἱ κυριότεροι ὅροι δὲν λακτιμῶνται ἐπεδοκιμάσθησαν.

ΙΙΙ Ἐπιφάνεια εἰς κένθυμον

Ο Βαλκανικὸς πόλεμος ἐξέπληξε τὴν Εὐρώπην εἰς ἀφόρου κάθαρσιν, ἡ ὁποία ἀκόμη δὲν ἀπεκρίθη ἔλεος ἀλλου. Ο κίνδυνος ἐφάνεται νὰ προκλῇ ἀλγεινὰ μὲν ἐν τῇ λογικῇ τῆς διδασκάλου καταστάσεων, μᾶλλον δὲ ἐκ τῆς ἀνεμίας ἀνωνίας καὶ κυρίας.

Ἡ Αὐστρουγγρία ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔπαθεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιτύχῃ ἐκ τῶν νικῶν κατὰ τῶν Σέρβων διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἐξ αὐτῶν τὸ ἑδαφος τὸ ἀπολεν κατήκοον. Ἀλλὰ τοῦτο ἀνωμφιβόλως τὴν ἀνάγκαζε τὴν Γερμανίαν νὰ διατροφῇ μίαν ἀνωφελῆ καὶ ἀστυμφοῦσαν κατ' ἀντιπαλλάκτου θέλησιν τὸ κόλεμον, καὶ ἔπειτα ἡ Εὐρώπη θὰ κατεκλυζόνταν ἀπὸ ἀρείτιας καὶ νεκρούς. Ἀλλὰ τὸ ἀποῦσον παραλλάξαν τοῦ φθηνοῦ μεροῦς τῆς ἐν ἀνωφῇ ἀποῦ ἡ Ρωσσία ἀρχαιοτῶν ἐν τῷ ἔχει νὰ ζητήσῃ ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ. Ἀλλὰ τὸ ἀνάστυν ὑπόκειται ἐλλῆρῃ καὶ ἀνεφυῇ. Ἐνῶ ἡ ἀνωτάτη ἡ ἀνωτάτη θέσις τοῦ ἀγωνιστοῦ λογικῶ ἐφάνεται παρόδοξο.

Πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπέβλεπεν ἡ Ρωσία πολὺ πρὸ τῆς ἐξόδου τοῦ βαλκανικοῦ διαβήματος τὴν Μαυρίου Πέρσιν. Ἡ ἀνὴρ θεμέλιος πρόγραμμα τὴν ἀφηρωκτικὴ τόσον πρὸς τὴν ἐν τῷ πολλῷ, τὴν Ρωμαῖν τῶν Ὀρθοδόξων, τὴν ἔθνος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ ἀνωτάτου τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἡ ἀνάγκας τῆς ἀφορᾶ τὴν ἀνωτάτη θέσιν τῆς Ρωσσίας ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῆς ἀνωτάτου ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῆς Ρωσσίας.

Τὸ ἔμπαλιν πρὸς ἔχετο μέχρι τοῦ δὲ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν φίλην τῆς Ρωσίας, τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἀπὸ τὴν σύμμαχον αὐτῆς, τὴν Γαλλίαν.

Ἀλλὰ ἔσον ἀφορᾷ τὴν ἀνωλοῦν ἀποτελεῖν αὐτῆ ἀποκεῖ πολιτικὴν μυστικισμὸ, περὶ οὗ ματεία εἶνε ἡ λογικὴ συζήτησις. Ἡ ἔνωσις τῆς ἀποστολῆς τοῦτου ἡ ἑκάνου τοῦ κοσμοῦ εἶνε πλάσμα τοῦ ἐγκεφάλου Ἑλληνικῶν ἀνδρῶν, οὕτινος οἱ λοιοὶ αὐθεμίαν ἐχουν ἀντίλογον. Ἐκαστος λοιὸς αὐτῶν ἔχει σκοπὸν εἰμὴ νὰ ζῇ καὶ νὰ προάγεται. καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλει νὰ εἶνε πάντοτε ἐκχωρὸς διὰ νὰ ἀποκρούῃ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ ἐπικαλεῖῃ τὰς ἀνάγκας του, ἀκόμη καὶ διὰ τῆς βίας ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀφίστανται. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου ὑφίστανται βιβλία διόφ. ποι ἰδιαι, ἀλλ' ὀχὶ καὶ πραγματικὰ καθόλου τῶν λαῶν.

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Περὶ τῆς ἱστορικῆς συνεδρίας τῆς παρελθούσης βιστίρας κατ' ἡμ. διεκόστησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνδιασκέψεως μεταδιδόξουσαν ἐκ Λονδίνου τὰ πρὸς εἰς τὰ πορεινὰ φύλλα:

ΙΙ Πέμπτη 3 Ὀκτωβρίου.

Ἡμέσιον ὅρον πρὸ τῆς συνεδρίας συνῆλθον βιαστέρος οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Σερβῶν καὶ ἀντιβλάχων γνώμας, ἐπὶ τῆς σπάσεως, ἡ θὰ τηρήσουν κατὰ τὴν συνεδρίαν.

Ἐγνωρίζων ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι θὰ ἀρνοῦσιν τὴν παραχώρησιν τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀλλὰ δὲν εἶχον πληροφορίας τὰν ὁ Ρεσὶτ πασᾶ θὰ ἐφιρεν ἢ δὲν θὰ ἐφερε νέας ἱστορικὰς παραχωρήσεις ἢ νέον σχέδιον τουρκοβυλγαρικὴν συνόρων.

Ἀπεροσίτης, ὅπως κατὰ τὴν τελευταίαν σύνταξιν πρὸ τοῦ ἀπαντήσωσιν ὅτι ἡ μία πρότασις ἦν ἱκανοποιεῖ τοὺς Σουμμάχους συμφώνως πρὸς τοὺς προτείνοντας ὑπ' αὐτῶν ὅρους καὶ ὅτι παρακαλεῖται τοὺς Σουμμάχους ἀντιπροσώπους νὰ ἀναπαλῶσιν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν Κυβέρνησίν των διὰ νὰ γνωστοποιήσουν τὴν αὐτῶν τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῶν Σουμμάχων.

ΙΙ συνεδρία.

Ἡ ἱστορικὴ συνεδρία συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σερβικῆς ἀποστολῆς κ. Νόβακοβιτς. Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πρακτικοῦ τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ὁ πρόεδρος εἶπεν ἀπλῶς:

— Τὸν λόγον βίβα εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Ρεσὶτ πασᾶ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀθωμανικῆς ἀποστολῆς ἀνεγνώνοντο βοσβοῦ τὸ κάτωθι ἔγγραφον λίαν ἐνεργὸν συνηγορίαν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας.

ΙΙ ἀπάντησις τῆς Ρεσὶτ πασᾶ.

Εἰς τὴν διακοίνωσιν, ἡν μᾶς ἐπεδώσατε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν, κ. κ. ἀντιπρόσωποι τῶν Σουμμάχων Κρατῶν, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποστολὴν ἡ ὁποία ἐν τῷ ἑξῆς θὰ ἐκφρασθῇ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς τοῦτου ἡ ἑκάνου τοῦ κοσμοῦ εἶνε πλάσμα τοῦ ἐγκεφάλου Ἑλληνικῶν ἀνδρῶν, οὕτινος οἱ λοιοὶ αὐθεμίαν ἐχουν ἀντίλογον. Ἐκαστος λοιὸς αὐτῶν ἔχει σκοπὸν εἰμὴ νὰ ζῇ καὶ νὰ προάγεται. καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλει νὰ εἶνε πάντοτε ἐκχωρὸς διὰ νὰ ἀποκρούῃ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ ἐπικαλεῖῃ τὰς ἀνάγκας του, ἀκόμη καὶ διὰ τῆς βίας ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀφίστανται. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου ὑφίστανται βιβλία διόφ. ποι ἰδιαι, ἀλλ' ὀχὶ καὶ πραγματικὰ καθόλου τῶν λαῶν.

Μᾶλιστ ἐκφυνεν ἡ φωνὴ ποῦ πρόκειται ἐξ... συγγενῆς ζωῶν ἐπεισοδίον.

Κρόβετε τὸ πῖρος τῆς συνεδρίας, φωνάζει ὁ κ. Δάνεφ.

Ο πρόεδρος ἐγείρεται καὶ λέγει:

— Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνδιασκέψεως ἀναβάλλονται.

Πάντες οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι ἐγείρονται. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι ἐξακολουθοῦν νὰ κάθηνται. Διαμαρτύρονται κατὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ προεδρείου:

Ρεσὶτ πασᾶ. Τί ἐνοεῖτε διὰ τοῦ «ἀναβάλλονται»;

Ο πρόεδρος πάντοτε ὄρθιος.

— Ἀναβάλλονται σημαίνει ἀναβάλλονται.

Ο κ. κ. Δάνεφ καὶ Βενιζέλος κατέλεπον τὰς θέσεις των καὶ στέκονται εἰς τὴν ἔδραν τῆς αἰθούσης. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἀντιπρόσωποι ἐξακολουθοῦν νὰ κάθηνται.

Ὀσμὰν Νιζαμὴ πασᾶ. Ο πρόεδρόνω ὁ φέλει νὰ πιστεύῃ ἀνεῦθε σύγχ ὁ; μόλις τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνασπισμοῦ, ἀλλ' ὡς πρόβρος τῆς Συνελεύσεως. Σιωπάνω πρὸς τὰς ἐν ἰσχύῃ διατάξεις ἀρέλεις νὰ προτείνῃ τὴν πρόταστν του καὶ σὰ ἐν τὴν ἐπείδαλ.

Ρεσὶτ πασᾶ. Αὐτὸ ἀντιδίκεται πρὸς τὰ κανονιδλοιστικὰ ἔθιμα.

Νοβάκοβιτς. Δὲν εἶμαθα Κανονιδόλιον.

Ρεσὶτ πασᾶ. Ποῖα εἶναι ἡ ἐνοεῖα τῆς ἀπαντήσεώς σας καὶ τὴς ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν;

Βενιζέλος. Ἐνοοῦμαι τὸ ἄπαξ θέλετε. Δὲν ἠθέλομεν νὰ διακόψωσιν τὰς ἐργασίας.

Νοβάκοβιτς. Ἡ συνεδρία ἐλύθη τὴν ἀπαντῆν μας νὰ τὴν ἐξηγήσωσι κατὰ λεῖμα.

Πάντα τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως ἐφίσκονται ἠθῆ ἐπὶ ποδὸς.

Ο ἀντιπρόσωπος τοῦ Σουλτάνου λέγει μὲ δυνατὸν φωνὴν:

«Ἐὰν πιστεύεθε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ σύρετε τὰς διαπραγματεύσεις, ἔχω νὰ παρατήρω, ὅτι κατὰ τὸ ἀυθυκὲς δίκαιον, καὶ συμφώνως πρὸς ὅλα τὰ προηγούμενα πρέπει νὰ πραγματοῦσιν τὰ ἐκλεῖα τὰς ἀνάγκας τοῦ Αὐτοκράτορος πλειοψηφοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

«Δὲν θὲκκρίνεται λοιπὸν ὅτι, ἐὰν ἐν τῇ μεταξὺ, συνεκλείν τὰν μαθῶν σας αὐτῶν πεῖρα τῆς ἀνωτέρας ἀνωμφίλου ὅτι οἱ ἔρο τῆς ἀνακωχῆς ἀναφέρουν θὰ τερηθῇ τὸ στρατιωτικὸν κοθίσιος, ἡ παράδοσις τῆς πόλεως διὰ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεσθε ἤδη θὰ διαρρηθῇ ἀπὸ τῆς Τουρκίας ὡς ἄκρος καὶ μὴ γνωσμὴν.

Ὀθῆμαῖα ἀπαντήσεις (ἄθῆ) εἰς τὰς ἀγλλόπτες ταύτας καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐγκαταλείπουσι τὸ ἀνάκτορον τοῦ Αγ. Ἰακώβου.

(Οἱ Σουμμάχοι φαίνονται ἐξαιρετικῶς ἐνθουσιασμένοι.)

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΕΣΚΟΥ

Ο ἐν Κωνῃπολει διατρίβων ρουμάνος ὑπουργὸς κ. Φιλιππέσκου ἐδόθη εἰς ἀνακοίνωσιν τῆς ἀνωτέρας ἐν τῷ ἑξῆς περὶ τοῦ ἐν Κωνῃπόλει ταξειδίου του.

— Σᾶς βεβαιοῦ ὅτι τὸ ταξείδιόν μου εἰς οὐδένα πολιτικὸν σκοπὸν ἀποβλέπει. Ἠθέλησα ἐλθεῖν ἐπιτόπου νὰ ἴδω τὴν ἐγκωμίαν. Κατὰ τοῦτου ἔμαι ἐρωτεύκνης καὶ συλλέγω ἐπιτοιλῶν τοιῶν. Νομίζω ὅτι αἱ ἐλεῦγγτερίς αὐτοῦ ἀρκοῦσιν πρὸς αἰτιολογίαν τοῦ ταξειδίου μου. Εἶχον πρόθῃ πρὸ τῆς ἀνακωχῆς νὰ ἔρθω μου ὅτι ἡ ἐν Κωνῃπόλει παρουσία μου θὰ ἔδιδεν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους διαδόσεις. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ τοιούτου ἔκλεξα ἐλάχιστα ὡς σκοπὸν τοῦ ταξειδίου μου τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἀπεφασίσθη νὰ μὴ λάβω ὀυδ' ὅρτ τὰ σχόλια τὰ κάθε εἴδους εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Εἰς ἐρώτησιν ἀν προτίθεται νὰ συνδιαλεχθῇ πρὸς πολιτικὰ ἀνταῦθα πρόσωπα ὁ κ. Φιλιππέσκου ἀπεκρίθη ὅτι ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του οὐδεμίαν πολιτικὴν συνάντησιν ἔλαβε καὶ ὅτι δὲν θὰ ἀπεδέχετο παρουσίας συνδιαλέξεις κατὰ τὴν ἐν Κ)πόλει διαμονήν του.

Ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐκ Βουκορεστίου—προσθέτει—ἐ ἀδωμαι; πρεσβευτὴς μὲ ἐπιθέμενον τὴν συνδιαλλαγὴν πρὸς τοὺς ἐν Κ)πόλει Ὀθωμανοὺς. Τῷ ἀπεκρίθην ὅτι δὲν ἤτο τοιαύτη ἡ πρόθεσίς μου.

Ο Φιλιππέσκου διέβασε τὰς ὑπὲρ περὶ συνεντεύξεις του ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐφημερίδων τῆς Κωνῃπόλεως. Ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἔθεσε πρὸς συνομιλητὰς τὸν ἐπεφέρθη τὴν ρουμανικὴν πρεσβεῖαν.

— Λέγεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ ἄφιξις ἐκ Κ)πόλεως ὅπου συνεκροτήθη μετὰ τῆς Γ. Πέλλης περὶ τῆς βουλγαρρουμανικῆς ἀμφισβήτησεως ἀπὸ ἀπὸ τὴς ἐνταῦθα παρουσίας σας ἡ Τουρκία φαίνεται πολὺ ἀφοσιωμένη φιλικῶς.

—Ἔρρε τὶ μοῦ, ἀφοῦ ἐγὼ ἐπιθεωρῶ τὴν συνεχεῖαν τῆς Τουρκίας ἐν τῷ ἀνωφῇ ἡ ἀνωφῇ ἡ ἀνωφῇ ἡ